

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.

a Pesti Központi Kerületi Bíróság
mint az ügyben első fokon eljáró bíróság útján
1055 Budapest, Markó utca 25.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
ÉRKEZTETŐ IRODA 2.	
ÜGYSZÁM:	
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILEN / GYŰJTŐLAJÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK.:	2021 -06- 2 8
PÉLDÁNY:.....	FELZET:.....
MELLÉKLET:.....	KÖZTÜK:.....
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	

Alulírott, [REDAKTOR] **Indítványozó** az
Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII.
törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2020. december 16. napján hozott 9.P.87.605/2020/8- számú ítéletének, valamint annak helybenhagyásáról rendelkező Fővárosi Törvényszék 2021. április 20. napján hozott 41.Pf.630.413/2021/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg, mivel sértik az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésébe foglalt alaptalan szabadságelvonás miatt keletkezett kártalanítás jogát azáltal, hogy nem egyeztethetők össze a személyi szabadság korlátozásának az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésének és I. cikk (3) bekezdésének egymásra vonatkoztatásával meghatározott arányossági kritériumával.

Indokolás:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2011. december 20. napján kelt, 2.B.XX.283/2010/58. számú ítéletével a felperest orgazdaság büntette miatt 6 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 27.Bf.7240/2012/21. számú, 2013. február 1. napján kelt jogerős határozatával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A felperes az eljárás hatálya alatt, 2005. február 18. és 2005. augusztus 16. között előzetes letartóztatásban volt, melynek időtartamát az eljáró bíróság ítéletébe beszámítani rendelte.

A perújítási indítvány alapján eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 2015. november 27. napján kelt jogerős, 7.B.XX.462/2015/8. sorszám alatti végzésével a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2.B.XX.283/2010/58. számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 27.Bf.7240/2012/21. számú határozata folytán 2013. február 1. napján kelt jogerős ítéletének a felperes bűnösségét megállapító és vele szemben büntetést kiszabó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a büntetőeljárást megszüntette, figyelemmel arra, hogy a cselekményt már jogerősen elbírálták. A felperes a végzés kihirdetésekor jelen volt.

Az eljárást megszüntető végzés nem tartalmazza a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 583. § (5) bekezdésébe foglalt tájékoztatást a terhelt kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről.

A felperes 2019. május 3-án a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 851. §-a alapján egyszerűsített kártalanítási eljárás iránti igényt nyújtott be, mely kérelmet az alperes elutasította. Ezt követően a felperes 2019. november 26-án kártalanítási pert indított az alperes ellen.

A jelen alkotmányjogi panasz által érintett elsődleges kereseti kérelem szerint a felperes 2005. február 18. napjától 2005. augusztus 16. napjáig tartó előzetes fogva tartása miatt kérte kötelezni az alperest [REDACTED] forint összegű sérelemdíj megfizetésére.

Az elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság (a továbbiakban: Kerületi Bíróság) 2020. december 16. napján kelt 9.P.87.605/2020/8. sz ítéltében a keresetet elutasította. Indokolásában kiemelte, bár kétségtelen, hogy a régi Be. 583.§ (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy a terheltet kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről a határozat közlésével egyidejűleg tájékoztatni kell. Ahogy azonban a Kúria több eseti döntésében is hangsúlyozta: a büntetőügyben eljáró bíróságnak tájékoztatást kell minderről adnia, így a határidő nem a tájékoztatás megtörténtétől vagy annak tartalmától függ. Az igényérvényesítésre előírt jogvesztő anyagi jogi határidő kezdete, folyása és lejárta nem lehet bizonytalan, hiszen a határidő eredménytelen elteltével megszűnik a korábban megnyílt alanyi jog. A Kúria gyakorlata következetes abban, hogy a jogvesztő határidő leteltével megszűnik az igényérvényesítés lehetősége, attól függetlenül, hogy e tekintetben az igény érvényesítőjét terheli-e felróható mulasztás¹. A tájékoztatás elmulasztása sem eredményezi a jogvesztő anyagi jogi határidő meghosszabbodását². A jogvesztő határidő számítása az ítélet közléséhez kötődik, és nem a régi Be. 583. § (5) bekezdésében írt tájékoztatáshoz³. A Kerületi Bíróság szerint a felperes által felhívott, az Alkotmánybíróság 104/2009. (X. 30.) határozatának e kérdés megítélésében – szemben a Kúria fentiekben megjelölt gyakorlatával – nincs relevanciája, ezen AB határozat jelentősége abban nyilvánult meg, hogy ennek hatására került a régi Be. szabályai közé a hatóság tájékoztatási kötelezettsége. Mindezek alapján – a felperes elsődleges kereseti kérelme tekintetében – a régi Be. szabályai alapján irányadó perindítási határidő 2015. november 27. napján megkezdődött, így a hat hónapos jogvesztő határidő 2016. május 27. napján járt le, míg a felperes kártalanítási igényét 2019. november 26. napján, 4 évvel később terjesztette elő. A felperes a jogvesztő keresetindítási határidőt elmulasztotta, így keresetlevele elkéssett.

¹ Kúria Pfv.III.21.314/2017/4.

² Kúria Pfv.VIII.20.268/2019/4.

³ Kúria Pfv.111.20.846/2019/5.; Pfv. III. 21.033/2019/3.

A felperes fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) 2021. április 20. napján hozott 41.Pf.630.413/2021/6. sz. ítéletében a Kerületi Bíróság ítéletét helybenhagyta. Indokolása szerint a felperes elsődleges kereseti kérelme tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes a régi Be. 583. § (1) bekezdés szerinti hat hónapos jogvesztő határidőn túl élt az igényérvényesítés lehetőségével, így azt elkésetten terjesztette elő. Megalapozottan mutatott rá az egységes bírói gyakorlatra – mely szerint azon nem vitás körülmény –, hogy a régi Be. 583. § (1) bekezdésében nevesített határozat közlésével egyidejűleg a régi Be. 583. § (5) bekezdése szerinti tájékoztatást a felperes nem kapta meg, nem eredményezi a jogvesztő anyagi jogi határidő meghosszabbodását. Kiemelte, hogy e tekintetben nemcsak a kúriai, hanem az alsóbb szintű bíróságok gyakorlata is egységes és töretlen, hosszan idézve ezen bíróságok döntéseit.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Fővárosi Törvényszék döntésével szemben fellebbezésnek, mint rendes jogorvoslatnak a Pp. 365. § (2) bekezdése alapján helye nincs, így a Pp. 358. § (2) bekezdése értelmében az a határozat, amely ellen nincs helye fellebbezésnek, a kihirdetésével emelkedik jogerőre. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésének b) pontjában szereplő befogadhatósági feltétel teljesül.

Tájékoztatjuk a Tisztelt Alkotmánybíróságot arról, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs folyamatban, továbbá más rendkívüli jogorvoslati eljárás – perújítás, jogorvoslat a törvényesség érdekében – kezdeményezésére sem került sor.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék ítélete 2021. április 20. napján kelt, melyet az indítványozó 2021. május 25. napján vett kézhez. Ennélfogva az indítvány benyújtására az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt azon követelménynek, amely szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani, az alkotmányjogi panasz megfelel.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó az alkotmányjogi panasszal megtámadott bírósági eljárás felperese volt, így az Abtv. 27. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében érintettsége közvetlenül fennáll.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A kártalanítási eljárásról való tájékoztatási kötelezettség célja a jogérvényesítés elősegítése a büntetőeljárás azon áldozatainak számára, akiknek szabadságát alaptalanul korlátozták, így az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése által biztosított jog érvényesítésének Alaptörvényből eredő garanciájaként minősül⁴. Ehhez képest a régi Be. 583. § (5) bekezdésébe foglalt tájékoztatási kötelezettség elmulasztása alkotmányos garanciát jelentő törvényi szabályt sért.

⁴ Vö. 3104/2013. (V. 17.) AB végzés, dr. Stumpf István alkotmánybíró különvéleménye.

Az eljáró bíróságok szerint ugyanakkor a kártalanítási igényérvényesítésről szóló tájékoztatás hiánya nem eredményezheti a jogvesztő anyagi jogi határidő érvénytelenségét akkor sem, ha mindez megghiúsítja az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának az érvényesítését. Az állított alapjogsérelem a bírói döntést, tehát érdemben befolyásolta.

A fentiekén túlmenően az indítványozó jelen alkotmányjogi panasz által felvetett kérdést, miszerint összeegyeztethető-e az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdésével az a bírói értelmezés, amely a büntetőeljárás törvénybe – az 104/2009. (X. 30.) AB határozatban megfogalmazott eljárási garanciára figyelemmel – foglalt tájékoztatási szabály elmulasztásához nem fűzi azt a következményt, hogy az igényérvényesítési határidő jogvesztő jellege elenyészik, vagyis a kártalanításra vonatkozó anyagi jogi határidő el sem kezdődik, illetve meghosszabbodik, egyben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek (is) ítéli.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Alaptörvény I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Alaptörvény IV. cikk (1) Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

Alaptörvény IV. cikk (4) Akinek szabadságát alaptalanul vagy törvénytől korlátozták, kárának megtérítésére jogosult.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

[1.] Az Alkotmánybíróság a 104/2009. (X. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh1.) foglalkozott az előzetes letartóztatással összefüggő kártalanítási igénnyel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettséggel. Megállapította, hogy „[a]z állammal szemben keletkezett kártalanítási igényről és érvényesíthetősége határidejéről az ügyészi és a bírósági határozatban adandó tájékoztatás törvényi előírásának hiánya [olyan mulasztás], amely ellentétes [a] jogállamiság követelményeivel, továbbá alapjogsérelemre is vezet. Hiányzik ugyanis annak eljárási garanciája, hogy minden esetben érvényesüljön a személyi szabadság korlátozásának alkotmányosságához [...] az Alkotmánybíróság gyakorlatában meghatározott arányossági kritérium, a kártalanítási igény benyújtásának lehetősége”.

Az Országgyűlés az Abh1.-ben foglalt jogalkotási kötelezettségének 2012.01.01. napján eleget tett és a régi Be. 583. §-át az alábbi szabállyal egészítette ki: „[a] terhelten kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről [a] határozat közlésével egyidejűleg tájékoztatni kell”⁵.

⁵ régi Be. 583. § (5) bek.

A szintén 2012.01.01. napján hatályba lépő új alkotmány, az Alaptörvény a személyi szabadság korlátozásának garanciáját, az Alkotmánytól azonban már némileg eltérően fogalmazta meg. Az Alkotmány 55. § említett (3) bekezdése ugyanis csak a *törvénytelen letartóztatás és fogvatartásról* beszél, mint ami kártérítésre jogosít, míg az Alaptörvény az *alaptalan vagy törvénytelen* szabadságkorlátozásról szól, noha az Alkotmány sem zárta volna ki a törvénytelen fogalmának olyan értelmezését, amely minden jogellenes szabadságkorlátozást felölel⁶.

A 3104/2013. (V. 17.) AB végzésben (a továbbiakban: Abh2.) az indítványozó – immár az Alaptörvény hatálya alatt – a kártalanítási kereset előterjesztésére nyitva álló határidő számítás módjának törvényi szabályozását sérelmezte. Az alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság eljárási akadályokra hivatkozva ugyan visszautasította, ugyanakkor a döntéshez számos alkotmánybíró különvéleményt csatolt, amely jelen ügyben is irányadónak tekinthető. Bragyova András alkotmánybíró kiemelte, hogy az Alaptörvényben a törvénytelen mellett kifejezetten megjelenik az alaptalanság, mint a kártérítésre jogosultság jogalapja. Az alaptalanság, különösen szembeállítva a törvénytelenséggel, a tartalmilag megalapozatlan (és ezért szintén »törvénytelen«) fogvatartást jelenti. Az Alaptörvény szerint, tehát minden jogellenes fogvatartás (szabadságkorlátozás) jogot ad a kártérítésre. Ennek következtében a kártérítéshez való jog korlátozását – mint a régi Be. 583. §-a – most már alapjog-korlátozásnak kell tekinteni, és aszerint vizsgálni⁷. Stumpf István alkotmánybíró pedig elvi érveléssel mondta ki, hogy a régi Be. 583. § (5) bekezdésében foglalt tájékoztatási szabály az Abh1.-re figyelemmel az Alaptörvény IV. cikk (4) bekezdése által biztosított jog érvényesítésének Alaptörvényből eredő garanciájaként minősül. Ha a régi Be. 583. § (5) bekezdése szerinti tájékoztatás nem történt meg, akkor a bíróság ezzel a mulasztással alkotmányos garanciát jelentő törvényi szabályt sért.

[2.] A *kártalanítás* a meghatározott ügyészi és bírósági határozatok alapján a büntetőeljárás törvény szerint létrejövő jogviszony az állam és a határozattal érintett személy között. A kártalanítás módjára és mértékére a Polgári Törvénykönyvnek a szerződésen kívül okozott kárért való felelősségre vonatkozó rendelkezéseit a Be.-ben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.⁸

Az Abh1. kimondta, hogy a kártalanítási igény érvényesítésével kapcsolatos büntetőeljárás szabályoknak is tükrözniük kell a polgári jog alapvető jelentőségű szabályait. A polgári jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a felek a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megfelelően, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni⁹. A kártalanítás törvényben meghatározott egyoldalú nyilatkozatból keletkező jogosultság a kompenzáció követelésére; az egyoldalú jognyilatkozatból jogszabályban meghatározott esetekben keletkezik kötelelem. Ezekre a kötelemekre a kötelek közös és a szerződés általános szabályait kell megfelelően alkalmazni¹⁰. Így a felek kötelesek a szerződéskötési tárgyalások alatt, a szerződés megkötésénél, fennállása alatt és megszüntetése során együttműködni és tájékoztatni egymást a szerződést érintő lényeges körülményekről¹¹.

⁶ Ld. 104/2009. (X. 30.) AB határozat, Paczolay Péter alkotmánybíró különvéleménye.

⁷ Ld. Alaptörvény I. cikk (3) bek.

⁸ Abh1.

⁹ Ptk. 1:3. § (1) bek.

¹⁰ Ptk. 6:2. § (2) bek.

¹¹ Ptk. 6:62. § (1) bek.

A polgári jogok és kötelezettségek elosztásánál alapvető rendezőelvként érvényesül továbbá, hogy felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat¹².

[3.] Az indítványozó szerint abban teljesen igaza van az eljáró bíróságoknak, hogy ha a régi Be. keresetindítási határidőre vonatkozó rendelkezését¹³ szó szerint és önmagában értelmezzük, illetve annak erejét, hatását semmilyen módon és semmilyen körülmények között nem tekintjük megváltoztathatónak, akkor a vétkeken eljáró állam valóban mentesülhet a kártalanítási felelősség alól. Az ilyen abszurd következmények, amelyek nyilvánvalóan ellentétben állnak a józan ésszel, azonban érvénytelenek¹⁴. Minden törvény és minden szerződés hatókörét és joghatását ugyanis korlátozhatják a jog általános, alapvető maximái. Senki sem gazdagodhat az általa elkövetett jogsértések nyomán, vagy szerezhethet előnyt saját felróható magatartása révén vagy alapozhat bármilyen igényt. Ezeket a maximákat a közrend alakítja ki, az elfogadott egyetemes jog alapozza meg.¹⁵

Az indítványozó igényérvényesítését éppen az államnak kellett volna elősegítenie azzal, hogy megfelelő tájékoztatást szolgáltasson a kártalanítási igényének jogalapjáról, az igény érvényesítésének határidejéről, a határidő kezdő időpontjáról és a határidő elmulasztásának jogvesztő jellegéről, ezáltal biztosítva az Abh1.-ben írt alkotmányos követelményt. Ez azonban – a perben nem vitatottan – nem történt meg. A határidő elmulasztásának jogkövetkezményeit azonban mégis az indítványozó viseli, jóllehet mindaz az állam felróható magatartásának egyik lehetséges következménye.

Az indítványozó e körben egyetért [REDACTED] hasonló tárgyú indítványaiban¹⁶ kifejtett érvelésével, miszerint ilyen esetben az állampolgárnak nemcsak a hatóság alaptalan személyi szabadságot korlátozó intézkedését, hanem a tájékoztatási kötelezettség megsértésének következményeit is el kell szenvednie, mialatt az állam a szabadságelvonás kockázata alól teljes egészében mentesül. Az állam működésének ilyen módon történő értelmezése azonban ellentétes a Nemzeti hitvallással, nem a szabadságot, hanem a szabadságelvonást, a szabályok következmények nélküli megsértésének lehetőségét szolgálja.

[4.] Az indítványozó kiemeli, hogy a Kerületi Bíróság véleményével ellentétben az Alkotmánybíróság 104/2009. (X. 30.) határozata jelen ügy elbírálására igenis jelentőséggel bír.

Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az Alkotmánybíróság döntése mindenkire nézve kötelező¹⁷, így az eljáró bíróságoknak is figyelembe kell venniük határozathozataluk során. Ezt az értelmezést egyébként a BH2015. 177. sz. eseti döntés is alátámasztja, miszerint a bíróságnak a jogvita eldöntésére irányadó jogot az Alaptörvény 28. cikke szerint kell értelmeznie és az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően, az abban meghatározott alkotmányos követelményt érvényre juttatva kell alkalmaznia.

¹² Ptk. 1:4. § (2) bek.

¹³ régi Be. 583. § (1) bek.

¹⁴ *Blackstone*: Commentaries on the Laws of England. Printed at the Clarendon Press, 1765-1769. 91. o.

¹⁵ *Riggs v. Palmer*, 115 N.Y. 506 (1889)

¹⁶ Ügyszám: IV/1286/0/2020.; IV/1769/4/2020.

¹⁷ Abtv. 39. § (1) bek.

A régi. Be.-ben foglalt tájékoztatási kötelezettség, mint jogalkotói cél – egyben alkotmányos előírás – csak akkor valósulhat meg, amennyiben az eljáró hatóságok (bírók) azt ténylegesen alkalmazzák. Ellenkező esetben ugyanis hasonló alkotmányellenes helyzet áll elő, mint amely a speciális tartalmú tájékoztatási kötelezettség előírásának hiánya esetén fennállt: „a kártalanítás elmaradásához, a szabadságtól megfosztás alkotmányossága által megkívánt arányossági feltétel gyakorlati meghiúsulásához vezethet”¹⁸.

Végül soron, az a bírói értelmezés, amely a kártalanítás igényérvényesítésének módjáról szóló tájékoztatás elmulasztásához nem fűzi a jogvesztő határidő érvénytelenségét, alkotmányellenes.

[4.] Összegzésképpen megállapítható, hogy az alaptalan szabadságelvonás után járó kártalanítási tájékoztatás olyan alkotmányos garanciát jelentő törvényi szabály, melynek megsértését a kártalanítási per során értékelni kell és a közrendi klauzulára történő hivatkozással olyan helyzetbe hozni az igényérvényesítő felet, hogy az Alkotmánybíróság által előírt arányossági kritériuma ne szenvedjen csorbát. Ezen követelménynek azonban sem a Kerületi Bíróság, sem pedig a Törvényszék ítélete nem felel meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kezdeményezte az ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az indítványozó jelen eljárásban személyesen jár el (*per se*).

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és az Abtv. 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az indítványozó kijelenti, hogy a jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványban szereplő személyes adatok nyilvánosságra hozatalához **nem járul hozzá.**

¹⁸ Abh1.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (mellékletek – 2 darab)

Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.P.87.605/2020/8. sz. ítélete
Fővárosi Törvényszék 41.Pf.630.413/2021/6. sz. ítélete

Kelt: Békéscsaba, 2021. június 24. napján

Tisztelettel:

felperes